

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

УДК 378.1

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.14977878>

Деякі особливості формування готовності майбутніх офіцерів до професійного іншомовного спілкування

Волкова Ірина Валеріївна

аспірант, старший викладач служби мовного тестування Національної академії Національної гвардії України, 61001, Україна, м. Харків, майдан Захисників України 3, irvolkova1819@gmail.com, ORCID <https://orcid.org/0000-0003-1378-7001>

Прийнято: 17.02.2025 | Опубліковано: 28.02.2025

Анотація. Інтеграційні процеси сьогодення призвели до змін у професійній підготовці майбутніх офіцерів сектору безпеки й оборони України. Володіння іноземною мовою стало одним із ключових аспектів, що характеризують готовність сучасного військового фахівця до професійної діяльності. Посилення співпраці із закордонними партнерами та участь у заходах міжнародного співробітництва вимагають від військовослужбовців активного залучення до професійно орієнтованого іншомовного спілкування у реальних умовах взаємодії. Однак, проблема формування готовності майбутніх військових фахівців, зокрема військовослужбовців Національної гвардії України, до такого спілкування все ще залишається недостатньо вивченою з боку науковців. **Мета** статті полягає в окресленні деяких аспектів формування готовності майбутніх офіцерів Національної гвардії України до професійного іншомовного спілкування. У ході дослідження було проаналізовано основні теоретичні підходи до формування готовності майбутніх військових фахівців

до професійного іншомовного спілкування, визначено основні компоненти іншомовної комунікативної компетентності майбутнього офіцера, а також проаналізовано педагогічну діяльність викладача іноземної мови у процесі формування складників іншомовної комунікативної компетентності у курсантів Національної академії Національної гвардії України.

Отримані **результати** показали, що іншомовна комунікативна компетентність майбутнього офіцера являє собою складне, багатоаспектне явище, яке складається із лінгвістичної, соціолінгвістичної, стратегічної, дискурсивної та психоемоційної компетентностей. Аналіз педагогічної практики засвідчив, що педагог, який займається мовною підготовкою військовослужбовців Національної гвардії України, активно застосовує традиційні та інноваційні технології навчання, націлені на розвиток основних складників іншомовної комунікативної компетентності у динаміці як під час проведення занять в аудиторних умовах, так і під час самостійної підготовки курсантів військового закладу вищої освіти.

У **висновках** обґрунтовано потребу комплексного розвитку кожного компонента іншомовної комунікативної компетентності майбутнього офіцера Національної гвардії України, що сприятиме успішності подальшого іншомовного спілкування під час проведення офіційних зустрічей, навчань, конференцій тощо із залученням представників збройних формувань країн-партнерів.

Ключові слова: готовність до професійної діяльності, професійна компетентність, комунікативна компетентність, іншомовне професійне спілкування, компоненти іншомовної комунікативної компетентності фахівця, Національна гвардія України.

Some Peculiarities of Developing Future Officers` Readiness for Professional Foreign Language Communication

Iryna Volkova

Postgraduate Student, Senior Lecturer of the Language Testing Service of the Language Department of the National Academy of the National Guard of Ukraine, 61001, Ukraine, Kharkiv, Maidan Zakhysnykiv Ukrainy 3, irvolkova1819@gmail.com, ORCID <https://orcid.org/0000-0003-1378-7001>

***Abstract.** Current integration processes have led to changes in the professional training of future officers in the security and defense sector of Ukraine. Foreign language proficiency has become one of the key aspects characterizing the readiness of modern military specialists for general professional activity. Strengthening of the cooperation with foreign partners and participation in diverse international cooperation events require military personnel to be actively engaged in professionally oriented foreign language communication in real interaction conditions. However, the issues of forming the readiness for such communication among future military specialists, particularly the servicemen of the National Guard of Ukraine, remains insufficiently studied by scientists. The **objective** of the article is to outline some aspects of forming the readiness of future officers of the National Guard of Ukraine for professional foreign language communication. During the study, the main theoretical approaches to forming the readiness of future military specialists for professional foreign language communication were analyzed, the main components of foreign language communicative competence of a future officer were determined and the pedagogical activity of a foreign language teacher in the process of forming the components of foreign language communicative competence among the cadets of the National Academy of the National Guard of Ukraine was analyzed.*

*The obtained **results** have shown that the foreign language communicative competence of a future officer is a complex, multiaspect phenomenon consisting of*

linguistic, sociolinguistic, strategic, discursive and psycho-emotional competencies. Analysis of pedagogical practice showed that a teacher involved in foreign language training of the National Guard of Ukraine servicemen actively applies both traditional and innovative teaching methods aimed at the development of the main components of foreign language communicative competence dynamically both while conducting classroom activities and during the cadets' self-preparation work at the military higher education establishment.

*The **conclusions** justify the necessity of comprehensive development of each component of the foreign language communicative competence of a future officer of the National Guard of Ukraine which will contribute to the success of further foreign language communication during official meetings, trainings, conferences etc. involving representatives of the armed forces of partner countries.*

***Keywords:** readiness to professional activity, professional competence, communicative competence, foreign language professional communication, components of the specialist's foreign language communicative competence, National Guard of Ukraine.*

Постановка проблеми. Курс нашої держави, спрямований на європейську та євроатлантичну інтеграцію, став передумовою фундаментальних змін у професійній підготовці фахівців сектору безпеки й оборони України. Одним із ключових показників готовності сучасного офіцера до професійної діяльності стало володіння іноземною мовою відповідно до стандартизованої угоди НАТО STANAG 6001 (ATrainP-5), яка визначає рівні мовленнєвої компетентності військовослужбовців [1]. На сьогодні, в умовах героїчного протистояння народу України збройній агресії ворога, представники збройних формувань нашої держави активно залучаються до проведення спільних міжнародних навчань із країнами-членами НАТО для набуття практичного досвіду та відповідних навичок провадження різних аспектів службово-бойової діяльності, зокрема тактики ведення бойових дій,

ознайомлення із новітніми зразками військової техніки та озброєння, надання екстреної медичної допомоги у польових умовах тощо. З огляду на це, питання іншомовної підготовки майбутніх офіцерів у військових закладах вищої освіти набуває особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності, зокрема й до професійного спілкування, є широко досліджуваною в сучасній науковій літературі. Так, питанням сутності, змісту та загальним аспектам формування іншомовної комунікативної компетентності в системі вищої освіти присвячені роботи Т. Горохівської, О. Ієвлева, В. Кобрини, Н. Мукан, Н. Чубінської, Т. Пахомової [3] та інших.

Питанням формування професійної компетентності військових фахівців сектору безпеки й оборони України займалися В. Аніщенко і Н. Разумейко, а також Л. Канова [5], В. Оніпко [6], В. Шевченко [7], В. Андрушко, А. Мостовий, А. Чорний [8] та інші.

Г. Білокінь, Н. Глушаниця та О. Шостак аналізують принципи організації процесу мовної підготовки майбутніх офіцерів у вищих військових закладах освіти. Дослідники приділяють особливої уваги розвитку комунікативної компетентності військовослужбовців, наголошують на систематичній та цілеспрямованій самостійній роботі курсантів у процесі опанування іноземної мови та застосуванні новітніх інформаційно-комунікативних технологій.

Сучасні підходи до навчання іноземної мови представників прикордонного відомства України висвітлені у роботах Н. Мороз, Т. Щеголевої, В. Гришко-Дунаєвської, А. Петраш. Вчені наголошують на важливості розвитку комунікативної компетентності військовослужбовців, використанні змішаних технологій навчання та активному впровадженні інформаційно-комунікативних технологій у навчальний процес.

Проблеми формування професійної іншомовної комунікативної компетентності майбутніх військових фахівців Національної гвардії України

розглянуті у дослідженнях В. Романюк та А. Лещенко. При цьому дослідниці зосереджують свою увагу на застосуванні інтерактивних методів навчання у процесі фахової мовної підготовки нацгвардійців.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових робіт із зазначеної проблематики, проблема формування готовності майбутніх військових фахівців сектору безпеки й оборони України до професійного іншомовного спілкування все ще залишається недостатньо вивченою. У наукових джерелах бракує системного аналізу процесу мовної підготовки майбутніх офіцерів Національної гвардії України в аспекті розвитку основних компонентів іншомовної комунікативної компетентності курсантів у військових закладах вищої освіти з огляду на специфіку службово-бойової діяльності. Запропонована стаття покликана заповнити ці прогалини та допомогти у всебічному і ґрунтовному висвітленні позначеної проблеми.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті – окреслити деякі аспекти формування готовності майбутніх офіцерів Національної гвардії України до професійного іншомовного спілкування. Для досягнення зазначеної мети були сформульовані такі завдання:

1. Проаналізувати теоретичні підходи до формування готовності майбутніх офіцерів сектору безпеки й оборони України до професійного іншомовного спілкування.
2. Схарактеризувати основні складники іншомовної комунікативної компетентності фахівця.
3. Проаналізувати роботу викладача іноземної мови у військовому закладі вищої освіти у процесі формування різних складників іншомовної комунікативної компетентності у майбутніх офіцерів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для сучасного офіцера, як наголошують В. Аніщенко та Н. Разумейко, важливою є не лише здобута вища військова освіта, а й високий рівень сформованості професійної

компетентності, що включає в себе готовність до виконання службово-бойових завдань, здатність військовослужбовця до сталого саморозвитку та самовдосконалення, наявність навичок критичного мислення, стійкий рівень особистісної мотивації, гнучкість, толерантність, психологічна стійкість у критичних ситуаціях, навички прийняття управлінських рішень, вміння нести відповідальність за власні дії та дії підлеглих тощо [4, с. 99-100].

Під терміном «професійна компетентність офіцера» А. Чорний, В. Андрушко та А. Мостовий розуміють здатність офіцера застосовувати спеціальні знання, уміння і навички в межах визначених посадових повноважень з метою якісного виконання завдань та обов'язків, професійного й особистісного розвитку. При цьому вчені наголошують на тому, що «загальна професійна компетентність сучасного офіцера не може бути ізольована від конкретних умов її реалізації та передбачає володіння особою відповідними компетенціями». Особливу роль при формуванні загальної професійної компетентності відіграє професійна іншомовна комунікативна компетентність військовослужбовця, належний рівень якої передбачає володіння іноземною мовою в межах службової потреби [8, с. 36].

На важливості володіння військовослужбовцями іноземною мовою наголошує ряд дослідників. Так, на думку Н. Масліч та А. Масліч, «іноземна мова для майбутніх військових фахівців є одночасно знаряддям дій, частиною культури та засобом адаптації до інноваційних процесів, які відбуваються в сучасному інформаційному суспільстві» [12, с. 81]. Л. Канова стверджує, що «вивчення іноземної мови та володіння нею на рівні міжнародного спілкування для військових має вважатися пріоритетом, а не додатковим навантаженням» [5, с. 10].

О. Можаровська визначає професійно орієнтоване іншомовне спілкування як «інструмент професійного та особистісного розвитку фахівця, який володіє комплексом умінь комунікативного характеру, що проявляється в

професійних ситуаціях під час вирішення управлінських завдань і міжкультурної взаємодії» [13, с. 129].

Готовність майбутнього офіцера до професійно орієнтованого іншомовного спілкування у реальних умовах взаємодії, участь у міжнародних проєктах для обміну службово-бойовим досвідом є одним із ключових факторів, які забезпечують становлення висококваліфікованого військового фахівця в сучасних реаліях. Участь у таких проєктах дає змогу військовослужбовцям не лише вдосконалювати свої мовні навички, але й розширювати знання про сучасні методи ведення бойових дій, військові технології й стратегічне планування завдяки безпосередній професійній взаємодії із колегами-представниками інших країн. Це сприяє розширенню спектра професійних можливостей, розвитку лідерських якостей і формуванню навичок критичного мислення, необхідного для швидкої та ефективної адаптації військовослужбовця до нових викликів і обставин. Крім того, володіння іноземною мовою та вміння використовувати набуті знання на практиці сприяє підвищенню рівня мотивації військовослужбовця до службово-бойової діяльності, кар'єрному зростанню, розширенню світогляду та адаптації до міжкультурного середовища, впевненості у власних силах та вдосконаленню моральних якостей.

Іншомовна комунікативна компетентність виступає ключовим аспектом, що характеризує готовність сучасного фахівця до ефективного професійно орієнтованого спілкування із колегами-представниками інших країн. Погоджуємося із думкою М. Арістархової, яка визначає іншомовну комунікативну компетентність як «здатність до іншомовного професійного спілкування, суб'єкт-суб'єктної взаємодії на основі динамічної комбінації лексичних, фонетичних, граматичних, стилістичних та країнознавчих знань, володіння стратегіями і тактиками спілкування та наявного досвіду іншомовного спілкування відповідно етичних правил міжкультурної комунікації в середовищах взаємодії» [14, с. 48].

О. Шостак та інші вважають, що іншомовна комунікативна компетентність курсанта військового закладу вищої освіти «передбачає уміння здійснювати усне та письмове спілкування у військово-професійній сфері, чітко формулювати комунікативні наміри та ефективно взаємодіяти в команді, добирати відповідний стиль комунікативної поведінки, здійснювати міжкультурну комунікацію у сфері міжнародного військового співробітництва, приймати швидкі та правильні рішення в нестандартних ситуаціях, самостійно удосконалювати та оновлювати знання іноземної мови відповідно до вимог ситуації» [9, с. 77].

На нашу думку, іншомовна комунікативна компетентність майбутнього офіцера являє собою складне, багатогранне явище, яке дає змогу здійснювати мовленнєву діяльність іноземною мовою у професійних ситуаціях спілкування, зокрема під час різноманітних заходів міжнародного співробітництва (спільні навчання, ділові зустрічі та переговори, семінари, конференції, оформлення ділової документації, у тому числі, звітів, рапортів тощо) з метою досягнення поставлених професійних цілей.

Проведений аналіз наукових робіт, присвячених дослідженню сутності та структури іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців (М. Арістархова [14], Т. Горохівська, О. Ієвлєв, В. Кобрин, Н. Мукан, Н. Чубінська [2], Н. Колісніченко [15], Т. Пахомова [3], Ю. Перебийніс [16] та інші), дав змогу виділити основні складники, що формують загальну структуру іншомовної комунікативної компетентності майбутнього офіцера. Комплексний розвиток усіх компонентів іншомовної комунікативної компетентності забезпечує формування готовності військовослужбовців до подальшого професійного іншомовного спілкування під час виконання службово-бойових завдань із залученням міжнародних партнерів. До основних компонентів іншомовної комунікативної компетентності майбутнього офіцера належать:

– лінгвістична компетентність – полягає не лише у сформованості лексичних, граматичних, фонетичних знань іноземної мови, а й умінні

використовувати їх на практиці у ситуаціях реальної мовної взаємодії як в усному, так і писемному мовленні;

– соціолінгвістична компетентність – необхідна для успішної адаптації військовослужбовця до відповідного культурного середовища, активного залучення до діалогу культур для встановлення взаємодовіри та поваги між представниками різних країн;

– стратегічна компетентність – передбачає здатність військовослужбовця вдаватися до конкретних комунікативних стратегій і тактик для досягнення комунікативних цілей під час професійного спілкування;

– дискурсивна компетентність – забезпечує зв'язність і послідовність повідомлень відповідно до прагматики конкретного типу дискурсу, в якому відбувається процес комунікації;

– психоемоційна компетентність – характеризується здатністю військовослужбовця виявляти емоційну стійкість і навички рефлексії під час іншомовного професійного спілкування, а також вмінням здійснювати вплив на інших учасників комунікативного процесу з метою досягнення професійних цілей.

Т. Пахомова мету навчання іноземної мови вбачає у необхідності формування міжкультурної професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності [3, с. 178]. Погоджуємося із думкою дослідниці і вважаємо, що основне завдання викладача, який займається мовною підготовкою курсантів військових закладів вищої освіти, полягає у комплексному розвитку вищезазначених складників іншомовної комунікативної компетентності.

Розглянемо деякі особливості формування готовності майбутніх офіцерів Національної гвардії України до професійного іншомовного спілкування під керівництвом викладача в Національній академії Національної гвардії України.

Процес формування іншомовної комунікативної компетентності військовослужбовців відбувається на заняттях з дисципліни «Іноземна мова

професійного спілкування», яка відноситься до циклу загальної підготовки офіцерів тактичного рівня. При цьому курсанти можуть вивчати англійську, німецьку та французьку мови. Крім того, нацгвардійці Академії мають змогу поглибити свої знання завдяки спеціальному курсу з факультативного вивчення англійської мови. При цьому практична мета навчання полягає в оволодінні військовослужбовцями іноземною мовою в обсязі програми нижчого та середнього рівнів, які співвідносяться зі стандартизованим мовленнєвим рівнем НАТО STANAG 6001 SMP-2 [1]. Зміст програми мовної підготовки зорієнтований на формування знань, умінь та навичок, що забезпечують мінімально достатній рівень володіння іноземною мовою в обсязі тематики, обумовленої професійними потребами сучасного офіцера Національної гвардії України.

Проаналізуємо роботу викладача з курсантами Національної академії Національної гвардії України у процесі формування основних складників іншомовної комунікативної компетентності.

Розвиток лінгвістичної компетентності майбутніх офіцерів – це складний, довготривалий процес, що передбачає комплексний розвиток чотирьох видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, письмо, говоріння); оволодіння загальною лексикою та фаховою військовою термінологією; засвоєння норм базової граматики та фонетики іноземної мови для успішного виконання професійних комунікативних завдань.

У процесі навчання іноземної мови викладач вдається до застосування низки різноманітних методів та прийомів навчання для ефективного розвитку лінгвістичної компетентності. Під час проведення аудиторних занять педагог активно застосовує комунікативний підхід, який базується на ідеї, що успішне опанування іноземної мови відбувається через безпосереднє її використання у ситуаціях спілкування, наближених до реальних умов (real-life situations).

Окрім традиційних методів та підходів, таких як проведення заняття у форматі «Презентація, практика, продукування» (Presentation, Practice,

Production (PPT)), прямого методу (direct method), граматико-перекладного методу (grammar та translation method) тощо, викладач використовує також елементи інтерактивного навчання; гейміфікацію – застосування елементів гри; пропонує здобувачам різноманітні завдання на основі методу вирішення поставлених комунікативних задач (task-based learning), методу кейсів (case study), індуктивного та дедуктивного підходів (inductive and deductive approaches), контрастивного аналізу (contrastive analysis), керованого відкриття (guided discovery).

Крім того, використання інформаційно-комунікативних технологій (різноманітні онлайн-ресурси, платформи тощо) на заняттях сприяє покращенню мовних навичок та підтриманню рівня зацікавленості військовослужбовців до навчального процесу.

Використання вищезгаданих методів і прийомів сприяє активному залученню кожного курсанта до обговорення запропонованих тем, формуванню граматичної компетенції, розвитку навичок чотирьох базових видів мовленнєвої діяльності, а також підвищенню внутрішньої мотивації до вивчення іноземної мови, яка співвідноситься, на думку Н. Масліч, із «кращим засвоєнням матеріалу та наданням переваги вирішенню складних професійних завдань» [12, с. 81].

Розвиток соціолінгвістичної компетентності зосереджений на формуванні культурної обізнаності курсантів, а саме: ознайомленні з особливостями розвитку сучасного суспільства в цілому; із політичними та економічними умовами, культурою, історією, традиціями і звичаями країн, мова яких вивчається. Майбутні офіцери мають розуміти відмінності у соціально-культурних нормах, етикеті, особливостях гумору, а також правилах поведінки у різних ситуаціях, які є прийнятими серед представників інших країн. Специфіка професійної діяльності також вимагає від військовослужбовців знання засобів звернення до людей із різним статусом (як військових, так і цивільних), а також збагачення словникового запасу завдяки професійному

сленгу, широковживаним ідіоматичним виразам, діалектизмам тощо. Для цього викладач може сприяти організації тематичних днів та ознайомлювати курсантів із особливостями національних свят країн, мова яких вивчається. Використання автентичних матеріалів в аудиторних умовах, а також під час самостійної підготовки дає змогу курсантам взаємодіяти із живою мовою у реальному соціокультурному контексті. Викладач може запропонувати різноманітні завдання, розроблені на основі тематичних статей, художньої літератури, фрагментів фільмів, документальних передач, музичних творів, блогів, подкастів тощо. Також нацгвардійцям можна запропонувати підготовку власних проєктів та презентацій на задану тему, інсценування ситуацій повсякденного та професійного спілкування під керівництвом викладача. Ефективною практикою є залучення носіїв мови для живого спілкування і наставництва.

Формування стратегічної компетентності майбутніх офіцерів є одним із найскладніших аспектів вивчення іноземної мови. Викладач має розвивати у курсантів навички застосування різноманітних комунікативних стратегій і тактик відповідно до ситуації спілкування. Нацгвардійці повинні навчитися:

- 1) ставити чіткі цілі, які мають бути досягнуті у процесі професійного спілкування;
- 2) визначати ключові аспекти повідомлення;
- 3) проводити аналіз та оцінку власних комунікативних дій для оцінки ефективності процесу іншомовного спілкування;
- 4) координувати та узгоджувати дії у рамках комунікативних стратегій для уникнення суперечливості повідомлень.

При цьому викладач активно застосовує різноманітні ділові, рольові, інтерактивні ігри, квести тощо, які покликані формувати у курсантів базові навички стратегічної комунікації, виховувати у них лідерські якості майбутніх офіцерів та підвищувати рівень особистісної мотивації для подальшого

досягнення успіху у процесі іншомовної професійної взаємодії із закордонними колегами.

Розвиток дискурсивної компетентності допомагає майбутнім офіцерам краще розуміти загальний контекст, в якому відбувається комунікативний процес, та обирати мовні засоби для більш ефективного професійного іншомовного спілкування. Для формування відповідних навичок викладач застосовує різноманітні інтерактивні завдання, зокрема дискусії, дебати, ділові та рольові ігри, моделюючи при цьому ситуації спілкування, наближені до реальних умов. Часто робота проводиться у парах, невеликих групах або у вигляді панельних дискусій. Крім того, курсанти вчаться аналізувати першоджерела інформації (військові, наукові тексти, відеофрагменти тощо), що сприяє розвитку критичного мислення та розуміння міжтекстових зв'язків. Написання есе, листів тощо, також робить вагомий внесок у розвиток дискурсивної компетентності майбутніх офіцерів.

Формуючи психоемоційну компетентність за заняттях з іноземної мови, викладач повинен забезпечити умови, за яких курсанти мають змогу вільно висловлювати власні думки іноземною мовою без страху помилитися. Для цього вкрай важливим є встановлення взаємоповаги та довіри між усіма учасниками навчального процесу, індивідуальний підхід до кожного курсанта, справедлива система заохочень, забезпечення підтримки, регулярний зворотний зв'язок. Це, у свою чергу, сприятиме не лише ефективнішому засвоєнню навчального матеріалу, а й допоможе майбутнім офіцерам приймати виважені рішення у стресових ситуаціях, стати більш гнучкими та адаптивними до змін, ефективно взаємодіяти із підлеглими і командирами, почуватися впевнено під час іншомовного спілкування із представниками збройних формувань зарубіжних країн.

Аналіз педагогічної практики показав, що розвиток кожного компонента іншомовної комунікативної компетентності відіграє важливу роль у формуванні загальної готовності нацгвардійців до професійно орієнтованого

спілкування іноземною мовою під час проведення заходів міжнародного співробітництва.

Висновки. Результати проведеного дослідження показали, що формування іншомовної комунікативної компетентності є важливим аспектом, що забезпечує високий рівень загальної готовності майбутнього фахівця до подальшої професійної діяльності.

На сьогодні іншомовне професійне спілкування відіграє значущу роль у службово-бойовій діяльності сучасного фахівця сфери національної безпеки й оборони. Іншомовна професійна підготовка курсантів військових закладів вищої освіти стала одним із пріоритетних напрямів і входить до циклу дисциплін загальної професійної підготовки.

Аналіз наукової літератури та педагогічної практики засвідчив, що іншомовна комунікативна компетентність майбутнього офіцера передбачає комплексне формування основних компонентів, що утворюють її загальну структуру, а саме: лінгвістичного, соціолінгвістичного, стратегічного, дискурсивного та психоемоційного. Викладач, який займається мовною підготовкою військових фахівців, вдається при цьому до низки традиційних та інноваційних методів і підходів, спрямованих на розвиток кожного із зазначених компонентів у динаміці під час аудиторної та самостійної роботи курсантів.

Перспективою досліджень може виступати детальне вивчення особливостей формування готовності майбутніх військових фахівців Національної гвардії України до професійно орієнтованого іншомовного спілкування у реальних умовах взаємодії із міжнародними партнерами.

Список використаних джерел

1. NATO Standard. ATrainP-5. Language Proficiency Levels. 2016 [online]. URL: [natobilc.org. https://natobilc.org/files/ATrainP-5%20EDA%20V2%20E.pdf](https://natobilc.org/files/ATrainP-5%20EDA%20V2%20E.pdf) (дата звернення: 25.01.2025).

2. Муқан Н. В., Горохівська Т.М., Ієвлєв О. М., Чубінська Н. Б., Кобрин В. С. Іншомовна комунікативна компетентність: поняттєвого-категорійний дискурс. *Академічні візії*. 2023. №15. С. 1-12. DOI: 10.5281/zenodo.10212646
3. Пахомова Т. О. Проблема формування іншомовної професійної компетентності в системі вищої професійної освіти. Вісник Запорізького національного університету. *Педагогічні науки*. 2020. № 1 (34). С. 172-179. DOI: 10.26661/2522-4360-2020-1-28
4. Аніщенко В. О., Разумейко Н. С. Формування професійної компетентності офіцерів сектору безпеки і оборони України на основі використання інтерактивних методів навчання. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Розділ 3: Підготовка фахівців у системі професійної освіти*. 2022. №18. С. 98-103. DOI: 10.5281/zenodo.7330642
5. Kanova L. Methodological Approaches of Professional Training of Ukrainian Armed Forces Officers According to NATO Standards. *Innovative Solutions in Modern Science*. 2021. №6 (50). DOI 10.26886/2414-634X.6(50)2021.5
6. Оніпко В. В. Професійна культура і компетентність майбутніх офіцерів: взаємозалежність та провідні складники. *Витоки педагогічної майстерності*. 2022. №29. С. 169-174. DOI: 10.33989/2075-146x.2022.29.264317
7. Шевченко В. В. Розвиток професійної компетентності військовослужбовців НГУ на етапі фахової підготовки як якісна підготовка до службової діяльності. *Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання персоналу системи МВС України*. 2020. С. 127-129.
8. Чорний А. М., Андрушко В. З., Мостовий А. І. Складові професійної компетентності сучасного офіцера-прикордонника. *Journal of Scientific Papers "Social Development and Security"*. 2024. №14 (2). С. 34-43. DOI: 10.33445/sds.2024.14.2.4

9. Шостак О. Г., Глушаниця Н. В., Білоконь Г. М. Принципи організації процесу мовної підготовки курсантів вищих військових навчальних закладів. *Педагогічні науки*. 2023. №101. С. 74-81. DOI: 10.32999/ksu2413-1865/2023-101-12

10. Мороз Н., Щеголева Т., Гришко-Дунаєвська В., Петраш А. Сучасні тенденції у навчанні англійської мови для професійних потреб персоналу прикордонного відомства України. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: педагогічні науки*. 2022. №28(1). С. 147-160.

11. Романюк В. Л., Лещенко А. В. Інтерактивні методи навчання у формуванні професійної іншомовної комунікативної компетентності майбутніх офіцерів Національної гвардії України в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Київського інституту Національної гвардії України*. 2023. №1. С. 34-41. DOI: 10.59226/2786-6920.1.2023.34-41.

12. Масліч Н. Я., Масліч А. В. Мотивація курсантів військової академії до вивчення іноземної мови. *Інноваційна педагогіка*. 2024. №72. С. 80-84.

13. Можаровська О. Е. Навчання професійно орієнтованого іншомовного спілкування студентів технічних освітніх закладів як педагогічна проблема. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2020. №57. С. 125-129.

14. Арістархова М. С. Розвиток іншомовної комунікативної компетентності викладачів вищих військових навчальних закладів : дис. ... доктора філософії: 011 Освітні, педагогічні науки. Київ, 2021. 286 с.

15. Колісніченко Н. М. Іншомовна комунікація у підготовці публічних службовців: європейський досвід та українські реалії: монографія. Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2020. 216 с.

16. Перебийніс Ю. В. Формування готовності майбутніх бакалаврів права до професійно орієнтованого іншомовного спілкування : дис. ... доктора філософії: 011 Освітні, педагогічні науки. Полтава, 2023. 275 с.